

Kihelkonna koor Šveitsi raamatus

Raamatu autor tõi saarlastele raamatud ise koju kätte.

FOTO: Sabine Burger

Eestlaste laululembus ja just laulupidude traditsioon on ikka ja jälle eemaltvaatajaid köitnud. Kui pilk aga väljapoole pöörata, ei olegi tegemist ehk nii unikaalse asjaga. Näiteks esimene ülešveitsiline laulupidu toimus Zürichis 1843. aastal. Samas väärivad kindlasti imetlust siinmail selle pikaajalise traditsiooni püsimine. Ja nii võibki tekkida küsimus – miks eestlane laulab?

Möödunud nädala keskpaigas esitleti Tallinnas värsket fotoraamatut "Laulan laevataie", milles Šveitsi päritolu fotograaf Sabine Burger Eesti laulukultuurile sügava pilgu heidab. Raamatus peituvad ka fotod

Kihelkonna segakoorist.

Igapäevaselt Šveitsis teatritofograafina töötav naine on ise pärit Trogeni külast, mille naaberkülas Speicheris toimus 1825. aastal esimene Šveitsi laulupidu. Paraku on Šveitsi laulupidude traditsioon hääbunud laulupäevadeks.

Pea kaks aastat tagasi alanud fotoraamatu projekt jõudis lõpuks kaante vahele. Ka Sabine võttis uurida küsimuse, et miks eestlane laulab, et mis on see põhjus, mis meid laulma paneb, olgu ükski või kooris, argipäeval või laulupeol? Nii uuris ta fotokaameraga erinevaid koore üle Eesti.

"Alguses tulin siia kontsept-

sooniga, et ma kirjutan laulupeost, kuid siis ma kohtusin inimestega, kes sellest nii väga ei hoolinudki, elasid oma lauluolu teistes situatsioonides. Siis sain aru, et mu püstitatud eesmärk on liiga kitsas," rääkis Sabine Reporteris saates.

"Mina pildistasin ja vaatasin eesti kultuuri väljastpoolt tulnud šveitslase vaatenurgast, kuid tekstid on loodud eestlaste sisemisest perspektiivist. Need kirjutasid Lauri Sommer, Valdur Mikita, Eero Raun, Kristiina Ehin ja Ly Seppel," kirjutas autor Hooandja projektis.

Raamat on poeetiline ja isiklik fotoraamat eesti laulukultuurist, kuhu on poetatud ka

killuke Kihelkonna valla kultuurilust teiste laulukollektiivide kõrval.

"Näiteks professionaalne rahvusmeeskoor RAM ning tavaline külakoos Kihelkonnalt. Siis on veel Eesti Panga kammerkoor, Tallinna Sadama segakoor, Narva koorikooli poistekoos, Seto meeskoor Liinatsuraq, Meremäe-Obinitsa naiskoos. Tegin koostööd veel Kihnu kooli mudilaskoori ja Eesti koorijuhtide naiskooriga. Samuti segakooriga HaleBopp Singers Tartust, mis aga lõpetas pärast laulupidu tegutsemise," rääkis Sabine mullu jaanuaris Meie Maale.

Anneli Tarkmeel

Kassari kukest sai kohvi reklaamnägu

Eesti kohvifirma Coffee People kuulutas märtsis välja fotokonkursi. Kassaris elav Annika Kääramees võitis nädala auhinna fotoga, mille allkiri "Parim äratus = 1 osa kukelaulu + 2 osa kohvi". Pildil on pere suur kirju kukk Ruudi ja kaks pakki Coffee People'i kohvi.

"Mõte kasutada pildil kukke pärineb tegelikult minu kaasalt," rääkis Annika. Tema ise mõtles välja koha, kus oleks kukke kõige parem pildistada. "Ja siis me seal püsisime ja paitasime kukke, et ta meiega koostööd teeks ja paigal püsiks," rääkis pildi autor. Vaev tasus end ära, sest kukepildi eest sai ta tasuta kuu aja kohviportsu samalt firmalt. "Mulle hirmsasti kohvi meeldib, seetõttu on hästi tore, et see võit tuli," rõõmustas Annika Kääramees. Kohviports jõuab temani sel nädalavahetusel. "Ma tean juba niigi, et see on hea kohv – olen seda juba aasta otsa joonud."

Coffee People on eestimaine ettevõtte, mis teatab oma kodulehel, et ostab kohvi ainult börsiväliselt, makstes farmeritele rohkem hea kvaliteedi eest. Ettevõtte kohvipakendil on esikohal info farmi, kohvisordi ja piirkonna kohta.

Helja Kaptein

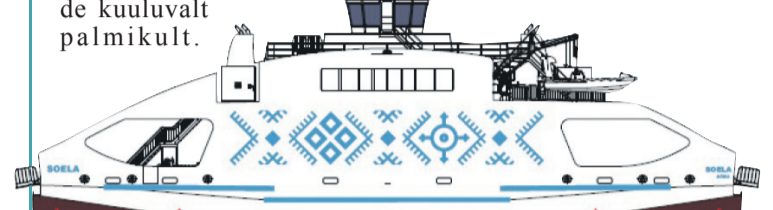
Täpsustus parvlaeva Soela küljemustrile

Eelmises Nädalalõpus ilmus artikkel parvlaevale Soela valitud küljemustrist. Rahvakultuuri keskuse Hiiumaa rahvakultuurispetsialist Helle-Mare Kõmmus täpsustas, et selle kujunduses on Hiiumaa muster parempoolne ring nooltega. Muster on võetud Pühalepa kihelkonna naise rahvarõivaste juurde kuuluvalt palmikult.

See palmiku hanna muster sümboliseerib ühest küljest nelja ilmakaart, aga ka nelja ajaloolist kihelkonda Hiiumaal.

Parvlaeva küljemustri vasakpoolne rombidega kujunduselement on Saaremaa Karja kihelkonna vöömuster.

Kadi Kiiver

Kujundusidee aluseks olnud Hiiumaa palmikuhänd.

FOTO: Hiiumaa muuseumi fotokogu/Urmas Liit

Tore tabamus

Lumehanged on taandunud ning nii mõnigi kadunud asi tuleb nüüd päevavalgele. Avanenud pilt tekitas tunde, et keegi on tahtnud oma hambad varna visata, aga nagi need igatahes ei tabanud ja maandusid hoopis Kuresaare bussijaama lähiste. Kui keegi tunneb, et mälumine viimasel ajal tõntsiks on jäänud, astugu Nädalalõpu toimetusest läbi.

FOTO ja TEKST: Anneli Tarkmeel

Iidlane itsitab

Üks saarlane kiitnud kord poe juures teistele meestele: "Maailma kõikse parem töö on see, kui naised võtavad heinamaal loogu ning mei istume naabri Sandriga keldri kaelas ning joome külma õlut ning sööme kuivakala."

Elasid kord Hiiumaal ühes külas mees ja naine. Mees olevat olud igavene joodik ja lakkekrants ning peale selle veel aeg-ajalt andnud naisele peksa. Ühel päeval suri mees ära ja surnuaial, kui kirst oli hauda lastud, palus kirikuõpetaja kadunukesele viimseid peotäieid mulda visata. Lesk läks haua äärel, aga mulda viskamise asemel olevat hoopis rusikat näidanud ja öelnud vihasel toonil: "Tule, kuradi hing, nüüd veel kallale!"

Istub üks matkaja kusagil Sarve küla tee ääres ja uurib kaarti. Temast sõidab mööda sarvemees hobusevankril. "Kas Heltermaa on kaugel?" hüüab matkaja.

"Äi ole!" hüüab hobusemees vastu.

"Äkki võib teiega tulla?"

"Tule pääle!"

Sõidavad mehed niimoodi mõne aja. "Kas Heltermaa on veel kaugel?" uurib matkaja.

"Nüüd oo juba kougel küll," vastab sarvemees.

Nalju Andrus Roosa kogust